

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 18 april 2017 met nummer RvVb/A/1617/0764
in de zaak met rolnummer 1314/0511/A/2/0584

Verzoekende partij	de bvba DE PAUW vertegenwoordigd door advocaat Jan OPSOMMER met woonplaatskeuze op het kantoor te 9700 Oudenaarde, Meerhem 11 B1
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van OOST-VLAANDEREN

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 18 april 2014 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 27 februari 2014.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Oudenaarde van 12 november 2013 verworpen.

De verwerende partij heeft aan de verzoekende partij een stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor het regulariseren van de hernivellering van een deel van een weide op het perceel gelegen te 9700 Welden (Oudenaarde), Mattenbosstraat zn, met als kadastrale omschrijving afdeling 10, sectie B, nummer 276C.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De verzoekende partij dient een wederantwoordnota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 7 juni 2016.

Advocaat Jan OPSOMMER voert het woord voor de verzoekende partij.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, verschijnt niet ter zitting.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

Op 20 augustus 2013 wordt een proces-verbaal van bouwovertreiding opgesteld voor het wederrechtelijk ophogen van een weide.

De verzoekende partij dient op 11 september 2013 bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Oudenaarde een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“de regularisatie van de hernivellering met geringe ophoging van een deel van een weide met het oog op een betere afwatering”*.

Het perceel ligt volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘Oudenaarde’, vastgesteld met koninklijk besluit van 24 februari 1977, in agrarisch gebied.

Het perceel paalt aan waterloop nr. S.269D van 3de categorie.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 24 september 2013 tot en met 23 oktober 2013, worden geen bezwaarschriften ingediend.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling, adviseert op 4 oktober 2013 ongunstig:

“ ...

Het betreft de ophoging van een deel van een landbouwperceel. De aanvraag wordt gedaan door de gebruiker van het perceel. We gaan er steeds van uit dat de landbouw optimale kansen moet krijgen maar met respect voor het bestaand fysisch kader (geologische opbouw van de bodem, hydrografie, landschapsbeeld, ...). Vandaar dat enkel plaatselijke ophogingen worden toegestaan op laagtes die de bewerkbaarheid van het perceel in zijn geheel belemmeren. Het betreffen hier geen laagtes in het perceel, integendeel de profielen laten duidelijk zien dat het perceel reeds afloopt naar de zijkanten. Bovendien betreft het hier eerder marginale landbouwgrond die bestaat uit sterk gleyige gronden op zandleem met reductiehorizont. Deze gronden hebben van nature uit een slechte waterhuishouding en zijn voor de landbouw weinig geschikt voor akkerbouw maar beter als weidegronden. Deze gronden komen voor in beekvalleien die overstromingsgevoelig zijn. Een ophoging is hier niet aan de orde en zal enkel een waterproblematiek veroorzaken voor de omliggende percelen. De afdeling gaat bijgevolg niet akkoord met deze aanvraag.

...”

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar adviseert ongunstig op 6 november 2013:

“ ...

Toetsing aan de goede ruimtelijke ordening

Overwegende dat de aanvraag in overeenstemming is met de bestemming van het gewestplan.

Gelet op de positieve resultaten van het openbaar onderzoek.

Gelet echter op het ongunstig advies van het departement landbouw en visserij dd° 04/10/2013 dat luidt als volgt:

...

Advies en eventueel voorstel van voorwaarden – ongunstig – uit bovenstaande

motivering blijkt dat de aanvraag in strijd is met de goede plaatselijke ordening en met zijn onmiddellijke omgeving.

...

Het college van burgemeester en schepenen weigert op 12 november 2013 de stedenbouwkundige vergunning aan de verzoekende partij op grond van het ongunstig advies van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar.

Tegen deze beslissing tekent de verzoekende partij op 13 december 2013 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De dienst Integraal Waterbeleid van de provincie Oost-Vlaanderen adviseert op 28 januari 2014 ongunstig:

“ ...

Nog-gebieden moeten zoveel mogelijk behouden blijven voor de natuurlijke opvang van het oppervlaktewater, zeker in de omgeving van waterlopen die risicovol zijn. Op zich stelt waterloop S.269d van 3de categorie geen probleem inzake wateroverlast, maar wel de Peerdestokbeek (S.267 van 2de categorie) waarin die uitmondt. Stroomopwaarts van de spoorweg werd door de VMM op die Peerdestokbeek weliswaar een bufferbekken aangelegd, zodat de problemen enigszins verminderd zijn, maar de Peerdestokbeek mondt uit in de Zwalm (S.266 van 1ste categorie) en die blijft zeer overstromingsgevoelig te Nederzwalm. Dus moeten alle maatregelen getroffen worden om die kans op overstromingen te vermijden.

Uit dwarsprofiel 2 kan opgemaakt worden dat de natuurlijke kom (afstand groter dan 5 m vanaf de oever van de beek) wordt opgevuld met 45 cm grond (van 16.20 naar 16.65). Hierdoor gaat de natuurlijke berging voor opvang van het oppervlaktewater (voornamelijk neerslag) verloren, waardoor het oppervlaktewater sneller wordt afgevoerd naar de beek, i.p.v. op een natuurlijke manier te infiltreren. Dit is natuurlijk juist de bedoeling van de aanvraag, maar in strijd met de principes van integraal waterbeleid. De kans op wateroverlast vanuit de beek, is vermoedelijk zeer klein, maar niet te verwaarlozen. Het is vooral door het verloren gaan van de natuurlijke berging en infiltratiemogelijkheden dat de aanvraag negatief moet geadviseerd worden.

...”

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 4 februari 2014 om het beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

De verzoekende partij dient op 14 februari 2014 een replieknota in en op de hoorzitting legt zij een overzicht van berekeningen neer in verband met de waterafvoer via de Zwalmbeek, de Peerdestokbeek en de beek S269D.

Na de hoorzitting van 18 februari 2014 verwerpt de verwerende partij het beroep op 27 februari 2014 en weigert de stedenbouwkundige vergunning. De verwerende partij beslist:

“ ...

2.1 De watertoets

Het terrein ligt niet in een recent overstroomd gebied noch binnen een risicozone voor overstromingen, doch wel in een mogelijk overstromingsgevoelig gebied en in een van nature overstroombaar gebied (NOG-gebied).

De aanvraag beoogt een reliëfwijziging en valt bijgevolg niet onder de toepassing van de bepalingen van het besluit van de Vlaamse regering van 1 oktober 2004 houdende vaststelling van een gewestelijke stedenbouwkundige verordening inzake hemelwaterputten, infiltratievoorzieningen, buffervoorzieningen en gescheiden lozing van afvalwater en hemelwater

Het gemeentebestuur weigerde de aanvraag, het ongunstig advies van het Departement Landbouw volgend, o.a. omwille van een te verwachten waterproblematiek op de omliggende percelen.

De aanvrager betwist in zijn beroepschrift dat de werken nadelige gevolgen kunnen inhouden voor het watersysteem.

Omtrent de watertoets werd bijkomend intern advies opgevraagd bij de provinciale dienst Integraal Waterbeleid. Uit dit advies, uitgebracht op 28 januari 2014, blijkt dat wel degelijk een schadelijke invloed te verwachten is op de waterhuishouding in de omgeving: "Nog-gebieden moeten zoveel mogelijk behouden blijven voor de natuurlijke opvang van het oppervlaktewater, zeker in de omgeving van waterlopen die risicovol zijn. Op zich stelt waterloop S.269d van 3de categorie geen probleem inzake wateroverlast, maar wel de Peerdestokbeek (S.267 van 2de categorie) waarin die uitmondt. Stroomopwaarts van de spoorweg werd door de VMM op die Peerdestokbeek weliswaar een bufferbekken aangelegd, zodat de problemen enigszins verminderd zijn, maar de Peerdestokbeek mondt uit in de Zwalm (S.266 van 1ste categorie) en die blijft zeer overstromingsgevoelig te Nederzwalm. Dus moeten alle maatregelen getroffen worden om die kans op overstromingen te vermijden.

Uit dwarsprofiel 2 kan opgemaakt worden dat de natuurlijke kom (afstand groter dan 5 m vanaf de oever van de beek) wordt opgevuld met 45 cm grond (van 16.20 naar 16.65). Hierdoor gaat de natuurlijke berging voor opvang van het oppervlaktewater (voornamelijk neerslag) verloren, waardoor het oppervlaktewater sneller wordt afgevoerd naar de beek, i.p.v. op een natuurlijke manier te infiltreren. Dit is natuurlijk juist de bedoeling van de aanvraag, maar in strijd met de principes van integraal waterbeleid. De kans op wateroverlast vanuit de beek, is vermoedelijk zeer klein, maar niet te verwaarlozen. Het is vooral door het verloren gaan van de natuurlijke berging en infiltratiemogelijkheden dat de aanvraag negatief moet geadviseerd worden."

Dit standpunt wordt bijgetreden. De mogelijk overstromingsgevoelige en van nature overstroombare gebieden moeten zoveel mogelijk gevrijwaard worden. Er kunnen geen grondophogingen worden toegelaten waardoor het bergend vermogen in het gedrang wordt gebracht. Het water zal zich verplaatsen naar plekken die nu niet of minder met waterproblemen geconfronteerd worden, er kan sprake zijn van hogere waterstanden en versnelde afvoer met alle gevolgen van dien.

Daarenboven kan de uitgevoerde ophoging niet aanzien worden als noodzakelijk om het verdere gebruik van het terrein te bestendigen. Het bijkomend nut van de ophoging voor het gebruik van het terrein is niet van die aard dat het de negatieve effecten op het watersysteem kan rechtvaardigen.

De voorliggende regularisatieaanvraag is nefast is voor de natuurlijke berging en de infiltratiemogelijkheden, en is bijgevolg niet wenselijk.

Er kan niet gesteld worden dat het gevraagde de doelstellingen van het decreet betreffende het integraal waterbeleid niet schaadt.

De aanvraag doorstaat de watertoets niet en dient bijgevolg te worden geweigerd.

...

2.3 De juridische aspecten

Voor aanvragen tot regularisatie vermeldt de VCRO in artikel. 4.2.24.§1:

"Een regularisatievergunning is een stedenbouwkundige vergunning of een verkavelingsvergunning die tijdens of ná het verrichten van vergunningsplichtige handelingen wordt afgeleverd.

Bij de beoordeling van het aangevraagde worden de actuele regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften en eventuele verkavelingsvoorschriften als uitgangspunt genomen."

De vergunningverlenende overheid dient de aanvraag te toetsen aan de gebruikelijke inzichten en noden betreffende een goede aanleg der plaats, gebaseerd op de eerder geciteerde voorschriften van het van kracht zijnde gewestplan als meest recente en gedetailleerde plan.

De aanvraag, die in functie staat van het nivelleren en ophogen van een agrarisch perceel teneinde het landbouwgebruik te optimaliseren, is in overeenstemming met de voorschriften van het geldend gewestplan, zoals hoger omschreven.

Appellant stelt vragen rond de stedenbouwkundige vergunningsplicht van de uitgevoerde werken.

De VCRO bepaalt in artikel 4.2.1. dat een stedenbouwkundige vergunning verplicht is voor:

"4° het reliëf van de bodem aanmerkelijk wijzigen, onder meer door de bodem aan te vullen, op te hogen, uit te graven of uit te diepen waarbij de aard of de functie van het terrein wijzigt;"

Aangezien uit de watertoets blijkt dat de gevraagde ophoging schadelijke effecten voor het watersysteem teweeg brengt, dient geoordeeld dat voorliggende regularisatie effectief de aard van het terrein wijzigt, van een volgens appellant minder goede landbouwgrond, die nivellering en ophoging behoeft, naar een volgens hem beter bruikbaar terrein.

Bijgevolg kan het gevraagde niet onder de vrijstelling van vergunning vallen.

2.4 De goede ruimtelijke ordening

Gelet op bovenvermelde onoverkomelijke legaliteitsbelemmering (watertoets) voor het afleveren van een vergunning, zijn verdere opportuniteitsafwegingen niet meer relevant.

..."

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen. De vordering is ontvankelijk.

V. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN – EERSTE EN TWEEDE MIDDEL

Standpunt van de partijen

1.

1.1

In haar eerste middel roept de verzoekende partij de schending in van artikel 4.2.1, 4° en 4.7.23, §1 VCRO, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, en de schending van de motiveringsplicht, de zorgvuldigheidsplicht, het redelijkheidsbeginsel en de hoorplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Zij wijst er in de eerste plaats op dat zij tijdens de administratieve beroepsprocedure, meer specifiek in haar beroepschrift en in haar repliek op het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar (hierna replieknota), verschillende malen gesteld heeft dat de uitgevoerde nivelleringswerken niet-vergunningsplichtig waren en dat zij ook uitdrukkelijk gevraagd heeft om vast te stellen dat er geen vergunning nodig was voor de (reeds uitgevoerde) nivelleringswerken.

De verzoekende partij stelt vast dat de bestreden beslissing gelijklopend is aan het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, maar dat haar replieknota en uitvoerige presentatie op de hoorzitting door de verwerende partij helemaal niet werden betrokken in de besluitvorming.

Nochtans volgt volgens de verzoekende partij uit artikel 4.7.23, §1 VCRO dat de verwerende partij haar beslissing neemt nadat zij de betrokken partijen heeft gehoord en betekent dit dat de verwerende partij verplicht is om rekening te houden met de argumenten die worden aangehaald door de partij die vroeg om te worden gehoord. Ook uit het zorgvuldigheidsbeginsel volgt volgens de verzoekende partij de plicht voor de verwerende partij om de argumenten van de verzoekende partij te betrekken in haar besluitvorming.

De verzoekende partij stelt dat zij omstandig en bijzonder goed onderbouwd aan de verwerende partij duidelijk heeft gemaakt dat de aard van het terrein totaal niet gewijzigd is en dat er geen enkel negatief effect op de waterhuishouding te verwachten valt aangezien het betrokken perceel mathematisch gezien onmogelijk een waterbergende functie kan hebben.

Met betrekking tot het niet vergunningsplichtige karakter van de werken verwijst de verzoekende partij naar artikel 4.2.1, 4° VCRO en stelt dat de wetgever er duidelijk voor gekozen heeft om geen kwantitatief criterium te gebruiken, maar eerder te kijken naar de gevolgen van de reliëfwijziging. Uit rechtspraak en rechtsleer blijkt volgens de verzoekende partij dat de invloed op de aard en de functie van het perceel de beoordelingsgronden zijn om uit te maken of er sprake is van een vergunningsplichtige reliëfwijziging.

De verzoekende partij wijst erop dat het perceel slechts in beperkte mate werd opgehoogd van 0 cm tot maximaal 30 cm en dan nog op slechts een zeer klein deel van het perceel en dat het perceel een landbouwperceel blijft. De functie en de aard van het perceel wijzigen dus niet. De verzoekende partij verwijst naar een arrest van het Hof van Beroep te Antwerpen in een gelijkaardige zaak.

Het standpunt van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar dat de aard van het terrein wordt gewijzigd omdat er volgens de watertoets negatieve effecten zouden zijn, kan volgens de verzoekende partij niet worden weerhouden nu dit standpunt zeer uitvoerig en onbetwistbaar

werd weerlegd. Zij heeft immers aangetoond dat er geen negatieve effecten kunnen volgen uit de uitgevoerde werken omdat het perceel geen waterbergende functie heeft. De wetten van de hydraulica verhinderen dit.

De verzoekende partij stelt dan ook dat er geen vergunningsplicht was voor de uitgevoerde werken en dat hierdoor ook meteen vaststaat dat de bestreden beslissing foutief en niet afdoende is gemotiveerd en in strijd is met de Motiveringswet.

De verzoekende partij vervolgt met een theoretische uiteenzetting over de motiveringsplicht.

1.2

Het tweede middel roept de verzoekende partij in ondergeschikte orde in. Zij voert de schending aan van de artikelen 4.2.1, 4°, 4.2.24 en 4.7.23, §1 VCRO, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, en van de motiveringsplicht, de zorgvuldigheidsplicht, het redelijkheidsbeginsel en de hoorplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

De verzoekende partij betoogt dat, in de hypothese dat de reliëfwijziging wél vergunningsplichtig was, de verwerende partij de vergunning ten onrechte heeft geweigerd en deze weigering uitsluitend steunt op de (beweerde) negatieve impact op de waterhuishouding, waarbij dit standpunt steunt op het advies van de provinciale dienst Integraal Waterbeleid.

Twee cruciale ‘beweringen’ van dit advies zijn volgens de verzoekende partij manifest fout:

- De kans op wateroverlast is vermoedelijk zeer klein maar niet te verwaarlozen;
- Er gaat natuurlijke berging en infiltratiemogelijkheid verloren.

Wat betreft het verlies aan infiltratiemogelijkheid verwijst de verzoekende partij naar het ‘gegeven van algemene bekendheid’ dat een onbebouwd terrein dezelfde infiltratiemogelijkheid heeft voor als na een nivellering van het terrein. De aanvraag beoogt geen verharding aan te brengen zodat de waterinfiltratie van het perceel in het geheel niet zal wijzigen.

Voor wat betreft de overige ‘beweringen’ verwijst de verzoekende partij naar haar replieknota en presentatie op de hoorzitting. Zij stelt dat zij aan de hand van foto's en een topografische kaart aangetoond heeft dat een natuurlijke overstrooming van het perceel in de praktijk uitgesloten is; het perceel ligt immers op een heuvel. De verzoekende partij zou ook bewezen hebben dat er op het betrokken perceel geen waterberging mogelijk is.

De argumenten uit de replieknota en de presentatie werden volgens de verzoekende partij niet betrokken en weerlegd in de bestreden beslissing. De bestreden beslissing zou om die reden artikel 4.7.23, §1 VCRO, de motiveringsplicht, de zorgvuldigheidsplicht en het redelijkheidsbeginsel schenden.

Het louter formeel organiseren van een hoorzitting en van de mogelijkheid om een replieknota in te dienen, volstaat volgens de verzoekende partij niet. Aangezien de bestreden beslissing dezelfde motivering bevat als het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, is het duidelijk dat de verwerende partij de repliek van de verzoekende partij niet heeft betrokken in haar besluitvoering. De bestreden beslissing volgens de verzoekende partij in strijd met de Motiveringswet en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verder betoogt de verzoekende partij dat ook het loutere feit dat het perceel in een NOG-gebied (van nature overstroombare gronden) zou gelegen zijn, de bestreden beslissing niet kan dragen. De verzoekende partij stelt dat de NOG-kaart niet noodzakelijk het actuele overstromingsrisico

weergeeft, maar eerder een indicatie is van waar overstromingen in een bodemkundig-historisch perspectief zich hebben voorgedaan.

In haar replieknota en in haar presentatie heeft de verzoekende partij erop gewezen dat menselijke ingrepen op het terrein de overstroombaarheid van het betrokken perceel volledig verhinderen. De verzoekende partij beweert dat zij aangetoond heeft dat het interne advies van de verwerende partij louter gebaseerd was op een theoretische benadering aan de hand van een kaart met de van nature overstroombare gebieden en in de praktijk gelet op de gegevens van het terrein niet juist is.

De verzoekende partij komt tot het besluit dat er geen enkel beletsel was om de vergunning te verlenen.

2.

2.1

De verwerende partij antwoordt op het eerste middel dat zij niet verplicht is elk beroepsargument uitdrukkelijk te beantwoorden of te weerleggen. Onder verwijzing naar rechtspraak van de Raad stelt zij dat het volstaat dat uit de vergunningsbeslissing duidelijk blijkt door welke met de goede ruimtelijke ordening verband houdende redenen zij is verantwoord.

De redenering in de replieknota over de reeds bestaande hellingsgraad ten opzichte van de beken, doet volgens de verwerende partij geen afbreuk aan de argumentatie in het advies van de provinciale dienst Integraal Waterbeleid. Het blijft volgens de verwerende partij een feit dat een natuurlijke kom opgevuld is met grond waardoor een iets hogere helling is gecreëerd en het water hierdoor sneller zal afvoeren in plaats van op een natuurlijke manier te infiltreren. Een grondophoging kan dus het bergend vermogen in het gedrang brengen, aangezien door de ophoging het water sneller zal aflopen richting de beek, zodat de verwerende partij zich net als de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar kon aansluiten bij het advies van de provinciale dienst Integraal Waterbeleid.

De bestreden beslissing zou niet onzorgvuldig of kennelijk onredelijk zijn omdat de verzoekende partij niet akkoord is met deze redenering.

Verder stelt de verwerende partij dat het feit dat de ophoging maar 30 cm zou zijn, niet relevant is voor de vraag of voor de uitgevoerde werken een stedenbouwkundige vergunning nodig is, aangezien voor het begrip “aanmerkelijke reliëfwijziging” geen kwantitatief criterium geldt. In de bestreden beslissing heeft de verwerende partij duidelijk gemaakt dat het aangevraagde als een aanmerkelijke vergunningsplichtige reliëfwijziging beschouwd moet worden omwille van de schadelijke effecten voor het watersysteem. Dit is volgens de verwerende partij determinerend omdat dit aantoont dat het aangevraagde effectief de aard van het terrein wijzigt. De minder goede landbouwgrond behoeft nivellering en ophoging om (volgens de verzoekende partij) een beter bruikbaar terrein te worden.

2.2

Met betrekking tot het tweede middel stelt de verwerende partij vooreerst dat het veel te kort door de bocht is om te stellen dat de infiltratiemogelijkheden niet gewijzigd worden omdat de aanvraag geen enkele verharding beoogt. Dit zou volgens de verwerende partij betekenen dat gelijk welke reliëfwijziging of nivellering nooit een verandering in de infiltratiemogelijkheden zou teweegbrengen, ongeacht de ligging in (mogelijk) overstromingsgevoelig gebied en de ligging bij een waterloop. Deze bewering wordt volgens de verwerende partij niet gestaafd.

In zoverre door de verzoekende partij gewezen wordt op de ligging van het perceel op een heuvel waardoor een natuurlijke overstroming zou uitgesloten zijn, stelt de verwerende partij dat het effect op de omliggende percelen en waterlopen uit het oog wordt verloren. De verzoekende partij kijkt enkel naar het effect op het eigen perceel. Een ophoging op het perceel zal geen aanleiding geven tot een overstroming van het perceel, maar zal door de ligging op een heuvel zorgen voor een snellere afvoer van water naar de lager gelegen percelen en de natuurlijke infiltratie hinderen.

De verwerende partij wijst ook op het feit dat een natuurlijke kom opgevuld is met grond, waardoor een hogere helling is gecreëerd en het water hierdoor sneller zal afvloeien in plaats van op een natuurlijke manier te infiltreren. Volgens de verwerende partij kan een grondophoging het bergend vermogen dan ook in het gedrang brengen.

De verwerende partij benadrukt verder dat de provinciale dienst Integraal Waterbeleid zich niet alleen op de ligging in NOG-gebied heeft gesteund. De dienst heeft zich niet beperkt tot een theoretische benadering, maar heeft de omgeving grondig in concreto onderzocht en een zorgvuldige afweging gemaakt van de mogelijke effecten van het aangevraagde op de waterlopen in de omgeving.

Het advies is volgens de verwerende partij dan ook afdoende gemotiveerd en de verwerende partij kon zich hierbij aansluiten. Zij is van oordeel dat de replieknota van de verzoekende partij er niet toe leidde dat de redenering van het advies op losse schroeven kwam te staan en dat zij er dan ook niet uitdrukkelijk op diende in te gaan in de bestreden beslissing.

3.

3.1

In haar wederantwoordnota stelt de verzoekende partij nog met betrekking tot het eerste middel dat de verwerende partij zich moeilijk kan verschuilen achter de rechtspraak die de vergunningverlenende overheid vrijstelt van de verplichting om op elk beroepsargument te moeten antwoorden. De verzoekende partij heeft immers uitvoerig en volledig het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar onderuit gehaald en de verwerende partij heeft in de bestreden beslissing met geen woord gerept over de replieknota, noch op enige manier aangegeven waarom de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar toch gevolgd zou kunnen worden.

Het gaat in tegenstelling tot de aangehaalde rechtspraak niet over één niet expliciet besproken beroepsargument dat stilzwijgend werd weerlegd door de rest van de bestreden beslissing. De replieknota van de verzoekende partij heeft de vier argumenten van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar één voor één weerlegd en deze nota werd onderbouwd met foto's, kaartmateriaal en een technische en wetenschappelijke uitleg op de hoorzitting.

Daarnaast is het volgens de verzoekende partij manifest fout om te stellen dat er vóór de werken een natuurlijke kom aanwezig was. Dit werd uitdrukkelijk weerlegd in de replieknota en op de hoorzitting en dit bleek ook reeds uit het advies van het departement Landbouw en Visserij van 4 oktober 2013. De bestreden beslissing kan volgens de verzoekende partij dus niet gesteund worden op de bewering dat er een natuurlijke kom werd opgevuld met grond.

De verzoekende partij wijst er nogmaals op dat zij aan de hand van berekeningen aangetoond heeft dat er zeker geen verlies aan infiltratiemogelijkheid is door de werken, maar dat deze berekeningen in de bestreden beslissing niet werden weerlegd noch bekritiseerd.

De verzoekende partij herhaalt dat de verwerende partij aan de ene kant haar replieknota niet onbeantwoord kan laten en aan de andere kant de standpunten van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar gewoon letterlijk overnemen.

Het is volgens de verzoekende partij volstrekt onredelijk dat een volledige en wetenschappelijk onderbouwde weerlegging van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige vergunning wordt genegeerd.

Ten slotte stelt de verzoekende partij dat de poging tot inhoudelijke weerlegging in de antwoordnota niet kan verhelpen aan de onwettigheid van de bestreden beslissing.

3.2

De verzoekende partij verwijst met betrekking tot het tweede middel naar wat zij reeds geantwoord heeft onder het eerste middel en benadrukt dat de verwerende partij pas voor het eerst in haar antwoordnota ingaat op haar replieknota.

Ter weerlegging van het standpunt dat er sprake zou zijn van een natuurlijke kom die door de uitgevoerde werken wordt opgevuld waardoor er een vermindering van infiltratiemogelijkheid zal ontstaan, stelt zij dat er louter en alleen een verhoging van het grondoppervlak door middel van grond met dezelfde samenstelling en eigenschappen is, wat de waterdoorlaatbaarheid van de bodem totaal niet vermindert, en dat dit zelfs de hoeveelheid hemelwater die de bodem kan opslorpen, juist beduidend gaat verhogen.

Vervolgens haalt de verzoekende partij het advies van het departement Landbouw en Visserij aan en stelt dat de sterke 'gleyigheid' verwijst naar een hoge grondwaterstand. De infiltratiemogelijkheid van terreinen met een hoge grondwaterstand is volgens de verzoekende partij sterk beperkt omdat het infiltrerende hemelwater snel op de grondwatertafel komt en de grondlaag met geringe dikte boven het grondwaterpeil snel verzadigt. Door de ophoging zal de absorptiecapaciteit van de bodem precies in belangrijke mate toenemen. De verzoekende partij verwijst naar een schematische voorstelling.

De verzoekende partij betwist dat de provinciale dienst Integraal Waterbeleid de omgeving in concreto onderzocht zou hebben. Zij verwijst nogmaals naar haar replieknota.

Ten slotte is de verwerende partij volgens de verzoekende partij weinig geloofwaardig wanneer zij voorhoudt dat de replieknota niet van die aard was dat zij daar uitdrukkelijk moest op antwoorden. De verwerende partij antwoordt nu voor het eerst in haar antwoordnota maar slaagt er niet in de onderbouwde redenering van de verzoekende partij te weerleggen met cijfers of kaartmateriaal.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij betoogt in essentie dat de uitgevoerde reliëfwijziging niet-vergunningsplichtig is omdat het niet zou gaan om een aanmerkelijke reliëfwijziging.

De verwerende partij zou bovendien de argumenten van de verzoekende partij hieromtrent, die zowel in het administratief beroepschrift als in de replieknota op het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar als op de hoorzitting werden aangevoerd, niet afdoende bij de beoordeling hebben betrokken noch weerlegd.

De kritiek van de verzoekende partij is dan ook in de eerste plaats gericht op het niet beantwoorden door de verwerende partij van de door haar neergelegde replieknota en de berekeningsmodules neergelegd tijdens de hoorzitting.

De verzoekende partij roept hierbij tevens de schending in van artikel 4.7.23, §1 VCRO, van de hoorplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur en van de motiveringsplicht.

2.

2.1

Artikel 4.7.23, §1 VCRO bepaalt dat de verwerende partij haar beslissing dient te nemen op grond van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar en nadat zij de betrokken partijen op hun verzoek schriftelijk of mondeling heeft gehoord.

Er bestaat geen betwisting over het feit dat de verzoekende partij terzake een 'betrokken partij' is. Zij is immers de aanvrager van de stedenbouwkundige vergunning.

Deze normatieve plicht tot het horen van de betrokken partijen uit artikel 4.7.23, §1 VCRO wordt, bij gebreke aan een nadere regeling, aangevuld door het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur inzake de hoorplicht. Kenmerkend voor de hoorplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur is dat de verzoekende partij, als aanvrager van de vergunning, de mogelijkheid moet krijgen haar opmerkingen te geven op het dossier zoals het ter beoordeling aan de verwerende partij voorligt en op die wijze een voor haar ongunstige beslissing kan proberen om te zetten in een gunstige beslissing. Aan de zijde van de verwerende partij strekt de hoorplicht tot een zorgvuldig onderzoek van de zaak en het inwinnen van alle relevante gegevens. Dit houdt ook in dat de verwerende partij de verzoekende partij de mogelijkheid moet bieden zich te verantwoorden over feiten die haar worden aangewreven of standpunten die in ongunstige zin worden ingenomen. Dit alles betekent dat het horen van de verzoekende partij, hetzij schriftelijk, hetzij mondeling, op een nuttige wijze moet gebeuren en over alle relevante gegevens van het dossier alvorens de verwerende partij haar beslissing neemt.

Het kan niet ernstig worden betwist dat de verzoekende partij 'gehoord' werd. Zij heeft op nuttige wijze, na kennisname van het verslag van de provinciale stedenbouwkundig, haar zienswijze tot uiting kunnen brengen door neerlegging van een replieknota en zij heeft haar standpunten op de hoorzitting van 18 februari 2014 kunnen toelichten.

De door de verzoekende partij aangevoerde schending van het hoorrecht, als beginsel van behoorlijk bestuur, én zoals voortvloeiende uit artikel 4.7.23, §1 VCRO is dan ook niet gegrond.

Het argument dat uit de bestreden beslissing niet blijkt of haar argumenten bij de beoordeling door de verwerende partij werden betrokken, betreft niet de 'hoorplicht', maar wel de vraag of de verwerende partij haar beslissing afdoend heeft gemotiveerd.

2.2

Artikel 4.7.21, §1 VCRO bepaalt uitdrukkelijk dat de verwerende partij bij het behandelen van het beroep de aanvraag in haar volledigheid onderzoekt. Dit houdt in dat zij de aanvraag opnieuw beoordeelt naar legaliteit en opportuniteit, zonder daarbij gebonden te zijn door niet-bindende adviezen noch door de motivering vervat in de beslissing van het college van burgemeester en schepenen noch door de voor haar aangevoerde beroepsargumenten. De motiveringsplicht die op de verwerende partij rust, houdt ook niet dat zij, als vergunningverlenend bestuursorgaan, alle tot staving van het administratief beroep aangevoerde middelen of argumenten rechtstreeks en punt na punt moet beantwoorden.

Het volstaat dat uit de bestreden beslissing duidelijk blijkt op welke overwegingen de verwerende partij zich steunt om de vergunning al dan niet te verlenen.

Tevens is vereist dat de motieven gesteund zijn op werkelijk bestaande en concrete feiten die relevant zijn en met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld en dat de motieven pertinent zijn en de beslissing naar recht moeten kunnen verantwoorden.

Daarenboven vereist het zorgvuldigheidsbeginsel dat de verwerende partij bij de feitenvinding slechts na een zorgvuldig onderzoek en met kennis van alle relevante gegevens een beslissing neemt. Tot slot moet de verwerende partij de gegevens die in rechte en feite juist zijn, correct

beoordelen en op grond van deze gegevens in redelijkheid tot een beslissing komen. Deze motieven moeten afdoende zijn en uitdrukkelijk in de beslissing opgenomen worden.

De artikelen 2 en 3 van de Motiveringswet concretiseren deze beginselen voor eenzijdige rechtshandelingen met individuele strekking die uitgaan van een bestuur en die beogen rechtsgevolgen te hebben voor één of meer bestuurden of voor een ander bestuur.

3.

In haar administratief beroepschrift argumenteert de verzoekende partij dat de aangevraagde werken geen problemen inzake waterhuishouding veroorzaken. Concreet zet zij het volgende uiteen:

“Vooreerst gaat het om een klein perceel grond dat in de laatste 25 jaar niet één keer is overstroomd. De aftakking van de Peerdestokbeek die aan het perceel grenst, biedt ruim voldoende berging. Het perceel zelf heeft dan ook geen bergende functie ten aanzien van de naburige percelen. Dit is ook logisch wanneer men naar de ligging van het perceel kijkt aan de hand van de hoogtelijnen. Het kwestieuze perceel zelf ligt op een hoogte van 17 meter. De Peerdestokbeek ligt op 13m en de Oosebeek op 8m hoogte. (stuk 10) De direct aangrenzende percelen stromen rechtstreeks af richting Peerdestokbeek. De gracht aan de achterzijde van het perceel voert het water af van een gebied van slechts ongeveer 0.5 km² oppervlakte. Het kleine aantal hoger gelegen percelen die langs het betreffende perceel van cliënt afstromen dienen eerst nog een straat te kruisen (Meerhem) via een betonnen koker met een diameter van slechts 40cm vooraleer het afvloeiend water op het perceel van cliënt zou komen. De kleine totale oppervlakte van de percelen die water afvoeren langs het perceel 276c evenals de kleine diameter van de afvoerbuis, maken het zelfs bij de meest pessimistische scenario's van regenval niet mogelijk dat de gracht aan de achterzijde van het perceel 276c zou overstromen. De gracht aan de straatzijde van het perceel heeft nog een beduidend geringere water afvoerfunctie: minder dan 1 ha land watert af in deze gracht. Waterberging op het perceel 276c door water afkomstig van de lager gelegen percelen is ook niet realistische aangezien al deze percelen hellen naar de Peerdestokbeek, die 4m lager ligt dan het perceel 276c.”

De verzoekende partij voegt een aantal stukken bij om deze argumenten te ondersteunen. Zij wijst er tevens op dat het niet gaat om een aanmerkelijke reliëfwijziging en voegt een schematisch overzicht van de nivellering bij. De verzoekende partij formuleert hierbij uitdrukkelijk de vraag of de uitgevoerde werken wel vergunningsplichtig zijn aangezien de nivellering de aard en/of de functie van het terrein niet zal wijzigen. Zij verzoekt de verwerende partij hierover te oordelen.

Onder verwijzing naar het advies van de provinciale dienst Integraal Waterbeleid oordeelt de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar als volgt:

“Dit standpunt wordt bijgetreden. De mogelijk overstromingsgevoelige en van nature overstroombare gebieden moeten zoveel mogelijk gevrijwaard worden. Er kunnen geen grondophogingen worden toegelaten waardoor het bergend vermogen in het gedrang wordt gebracht. Het water zal zich verplaatsen naar plekken die nu niet of minder met waterproblemen geconfronteerd worden, er kan sprake zijn van hogere waterstanden en versnelde afvoer met alle gevolgen van dien.

Daarenboven kan de uitgevoerde ophoging niet aanzien worden als noodzakelijk om het verdere gebruik van het terrein te bestendigen. Het bijkomend nut van de ophoging voor het gebruik van het terrein is niet van die aard dat het de negatieve effecten op het watersysteem kan rechtvaardigen.

De voorliggende regularisatieaanvraag is nefast is voor de natuurlijke berging en de infiltratiemogelijkheden, en is bijgevolg niet wenselijk.

Er kan niet gesteld worden dat het gevraagde de doelstellingen van het decreet betreffende het integraal waterbeleid niet schaadt.

De aanvraag doorstaat de watertoets niet en dient bijgevolg te worden geweigerd."

Met betrekking tot de vraag naar de vergunningsplicht stelt de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar:

"De VCRO bepaalt in artikel 4.2.1. dat een stedenbouwkundige vergunning verplicht is voor: "4° het reliëf van de bodem aanmerkelijk wijzigen, onder meer door de bodem aan te vullen, op te hogen, uit te graven of uit te diepen waarbij de aard of de functie van het terrein wijzigt;"

Aangezien uit de watertoets blijkt dat de gevraagde ophoging schadelijke effecten voor het watersysteem teweeg brengt, dient geoordeeld dat voorliggende regularisatie effectief de aard van het terrein wijzigt, van een volgens appellant minder goede landbouwgrond, die nivellering en ophoging behoeft, naar een volgens hem beter bruikbaar terrein. Bijgevolg kan het gevraagde niet onder de vrijstelling van vergunning vallen."

Na kennisname van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar legt de verzoekende partij een replieknota neer.

In deze replieknota werpt de verzoekende partij in de eerste plaats op dat het gebied administratief gezien dan wel in een overstromingsgevoelig gebied en in een van nature overstroombaar gebied ligt, maar dat de werkelijke situatie op het terrein totaal anders is. Zij stelt dat geen enkel stuk de klassering van het perceel als van nature overstroombaar gebied kan ondersteunen en dat in werkelijkheid het perceel gelegen is op de top van een vallei, meer concreet op 17m, en de Peerdestokbeek op 12m, zoals ook blijkt uit de door haar toegevoegde foto. Verder is volgens de verzoekende partij op de foto ook duidelijk te zien dat de omliggende gronden op uniforme wijze afhellen naar de Peerdestokbeek en dat de afstand recht van het perceel tot de Peerdestokbeek ongeveer 500m bedraagt. Een natuurlijke overstroming van het perceel vanuit de beek S.269d of vanuit de Peerdestokbeek is in de praktijk uitgesloten.

Het argument/motief van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar dat de kans op wateroverlast vanuit de beek vermoedelijk zeer klein is maar niet te verwaarlozen, wordt onder meer weerlegd door te wijzen op het bijzonder kleine bekken en de grote afvoer capaciteit van de beek S.269d en de diameter van de buizen waardoor de waterloop S.269d stroomt (40cm tot 50cm), wat volgens de 'wetten van de hydraulica' niet zou toelaten dat de beek zou kunnen overstromen.

In een derde onderdeel tracht de verzoekende partij te weerleggen dat er natuurlijke berging verloren zou gaan. Zij stelt dat het opnieuw om een louter geponeerde stelling gaat die niet onderbouwd wordt en dat er niet geborgen kan worden op een perceel dat bovenaan een helling ligt. Zij verwijst naar de topografische kaart en naar profiel 2 waaruit blijkt dat er op het perceel geen 'kom' aanwezig was. Het water dat op het perceel geborgen wordt, kan volgens de verzoekende partij afkomstig zijn van drie bronnen: regenwater, water afkomstig van de beek S.269d en water afkomstig van de Peerdestokbeek. Wat betreft het regenwater, betoogt de verzoekende partij dat dit veronderstelt dat er een kom aanwezig is op het perceel, maar dat uit de doorsnede profiel 2 van het terrein blijkt dat er vóór de werken geen kom aanwezig was op het perceel. De berging van het water afkomstig uit de beken zou in strijd zijn met de 'wetten van de hydraulica'.

Ten slotte betwist de verzoekende partij ook dat infiltratiemogelijkheden verloren gaan. De verzoekende partij stelt dat de waterdoorlatendheid van het terrein niet wijzigt en dat er geen ondoorlaatbare zones aangebracht worden. Zij wijst er vervolgens op dat infiltratiemogelijkheden bepaald worden door de aanwezigheid of het ontbreken van een wateropvangende kom op het perceel, door de gemiddelde helling van het perceel en door de aanwezigheid van begroeiing op het perceel. De verzoekende partij komt na bespreking van deze elementen tot de conclusie dat de infiltratiemogelijkheden van het perceel niet zijn gewijzigd, minstens niet zijn verminderd.

Op de hoorzitting van 18 februari 2014 legt de verzoekende partij een aantal foto's, kaarten en berekeningsmodules inzake waterafvoer neer om aan te tonen dat er geen verlies aan infiltratiemogelijkheid is op het te regulariseren terrein.

Na de hoorzitting beslist de verwerende partij, met identieke motieven als in het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, de vergunning te weigeren.

Het determinerend motief voor de weigeringsbeslissing is aldus een negatieve watertoets: de aangevraagde werken hebben een negatief effect op het watersysteem. Dezelfde reden wordt ook opgegeven om te stellen dat de werken niet vrijgesteld zijn van de vergunningsplicht: de aangevraagde reliëfwijziging wijzigt de aard van het terrein gelet op het schadelijk effect voor het watersysteem.

4.

Onder randnummer 2.2 werd reeds gewezen op de motiveringsplicht in hoofde van de verwerende partij.

Er bestaat geen algemene regel of beginsel die de verwerende partij verplicht om voorgaand aan haar beslissing aan te geven op grond van welke motieven of argumenten zij eventueel van plan is de gevraagde vergunning te weigeren.

Toch moet gesteld worden dat, indien de verzoekende partij na kennisname van het (gelijkluidend) verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, de feitelijke gegevens en gevolgtrekkingen van een determinerend motief uit dit verslag betwist en argumenten en stukken aanvoert ter weerlegging ervan, de zorgvuldigheidsplicht in hoofde van de verwerende partij haar verplicht om het verweer bij haar beoordeling te betrekken.

De Raad is niet bevoegd om zijn beoordeling van de feitelijke gegevens in de plaats te stellen van die van de verwerende partij, die hiervoor een appreciatiebevoegdheid heeft. De Raad is in het kader van zijn wettigheidstoezicht enkel bevoegd om na te gaan of de verwerende partij, bij het beoordelen van het administratief beroep, uitgegaan is van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en in redelijkheid tot haar beslissing is kunnen komen.

Uit het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar en uit de bestreden beslissing blijkt dat het determinerend weigeringsmotief gesteund is op een negatief wateradvies. Dit negatief wateradvies is voornamelijk gesteund op het uitgangspunt dat het aanvraagperceel een natuurlijke kom had die haar bergend vermogen verliest door de uitgevoerde werken.

De verwerende partij die voor haar beslissing steun zoekt in een advies dat steunt op feitelijke elementen, is er toe gehouden deze feiten te controleren op hun waarachtigheid of juistheid en met de nodige zorgvuldigheid na te gaan of haar kennis van de feiten voldoende en volledig is. Het loutere feit dat de beslissing steunt op een advies van een daarvoor bevoegde instantie, doet daaraan geen afbreuk, niet in het minst nu uit een ander advies, verleend door het departement Landbouw en Visserij op 4 oktober 2013, met zoveel woorden blijkt dat er geen sprake is van een 'natuurlijke kom' op het aanvraagperceel. Dit advies bevestigt juist dat het perceel afloopt naar de zijkanten en zou het standpunt van de verzoekende partij, met name dat het perceel gelegen is op de top van een vallei, meer concreet op 17m, en de Peerdestokbeek op 12 meter, kunnen

bevestigen. Dergelijke vaststelling roept uiteraard vragen op naar de natuurlijke opvang van het oppervlaktewater, waarvan de verwerende partij van oordeel is dat deze gestoord wordt door de aangevraagde werken.

Tegenover het negatief wateradvies staan de argumenten van de verzoekende partij die stelt dat de twee cruciale ‘beweringen’ van de dienst Integraal Waterbeleid manifest fout zijn, met name dat de kans op wateroverlast niet te verwaarlozen is, alhoewel vermoedelijk zeer klein, en dat er natuurlijke berging en infiltratiemogelijkheden verloren gaan. Het loutere feit dat het perceel in een van nature overstroombaar gebied is gelegen, kan de bestreden beslissing ook niet dragen omdat de NOG-kaart niet noodzakelijk het actuele overstromingsrisico weergeeft. Ten slotte stelt de verzoekende partij dat zij aangetoond heeft (in haar replieknota en presentatie) dat het advies van de dienst Integraal Waterbeleid louter gebaseerd is op een theoretische benadering aan de hand van een kaart met de NOG-gebieden en in de praktijk niet juist is gelet op de gegevens van het terrein.

Aangezien het terzake gaat om een regularisatievergunning, was de verwerende partij in de mogelijkheid om een en andere concreet te bepalen.

Nu de verwerende partij een voor de verzoekende partij ongunstige beslissing heeft genomen, moet vastgesteld worden dat uit deze beslissing niet blijkt waarom de aanvullende nota en stukken die verband houden met het determinerend wateradvies, worden verworpen.

De Raad dient dan ook vast te stellen dat de feitelijke juistheid van het weigeringsmotief niet blijkt uit de in het administratief dossier aanwezige stukken, noch uit de bestreden beslissing. De verwerende partij is in haar motiverings- en zorgvuldigheidsplicht te kort geschoten door een relevant verweer en betwisting over een determinerend wateradvies niet bij haar beoordeling te betrekken, minstens blijkt dit niet uit de bestreden beslissing.

De bestreden beslissing beperkt zich immers tot een letterlijke overname van het (betwiste) standpunt van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, zonder de tegenargumenten die de verzoekende partij ontwikkelde, bij haar beoordeling te betrekken.

5.

In zoverre het middel betrekking heeft op de vraag naar vergunningsplicht voor de aangevraagde reliëfwijziging, oordeelt de Raad dat dit op dit ogenblik niet kan beoordeeld worden. De verwerende partij steunt juist haar standpunt op het negatieve wateradvies om te stellen dat er toch een vergunningsplicht is omdat de aanvraag de aard en de functie, net omwille van de schadelijke effecten op het watersysteem, zou wijzigen.

Het komt dan ook aan de verwerende partij toe, in het kader van de herstelbeslissing, hierover te oordelen nadat zij standpunt ingenomen heeft inzake het effect van de aangevraagde werken op de waterhuishouding.

6.

Het eerste en tweede middel zijn in de aangegeven mate gegrond.

VI. KOSTEN

Met toepassing van artikel 4.8.28, §2 VCRO legt de Raad de kosten van het beroep ten laste van de partij die ten gronde in het ongelijk gesteld wordt.

Op het verzoek van de verwerende partij om de kosten ten laste van het Vlaamse Gewest te leggen, kan niet worden ingegaan aangezien artikel 4.8.28, §2, eerste lid VCRO bepaalt dat de kosten ten laste gelegd worden van de partij die ten gronde in het ongelijk wordt gesteld.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 27 februari 2014, waarbij aan de verzoekende partij een stedenbouwkundige vergunning wordt geweigerd voor het regulariseren van de hernivellering van een deel van een weide op het perceel gelegen te 9700 Welden (Oudenaarde), Mattenbosstraat zn, met als kadastrale omschrijving afdeling 10, sectie B, nummer 276C.
2. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de verzoekende partij en dit binnen een vervaltermijn van vier maanden te rekenen vanaf de dag na de dag van de betekening van dit arrest.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 18 april 2017 door de tweede kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Bart VOETS

Hilde LIEVENS